

Oud-schooljuf Bep gefotografeerd voor het project 'Passie in Beeld'. Benieuwd naar alle foto's? Bekijk ze op: kennemerhart.nl/passie-in-beeld

In welke functie ga jij bijdragen aan de zorg van morgen?

Kom werken bij kennemerhart.nl

In maart ging mevrouw van Dierme (96) haar hartenwens in vervulling. Na jarenlang zelf gespeeld te hebben in Symfonieorkest Haerlem, mocht zij nog één keer mee repeteren. Dit was een initiatief uit het programma Elke dag van Waarde. Het programma combineert de uitgangspunten 'continu verbeteren' en 'mensgerichte zorg' om zo de visie van Kennemerhart waar te maken; liefdevolle zorg vanuit het hart. Fotograaf: Rob van Wieringen.

Hospitality bij Kennemerhart

Dankzij mijn schoonmoeder

'Ze hebben jou nodig', zei mijn schoonmoeder, zelf directeur in de zorg, toen ze de vacature Facilitair Teamleider bij Kennemerhart aan mij doorstuurde. Dankzij mijn familie heb ik de overstap gemaakt van de horeca naar de zorg. Of je nu General Manager bent van een hotel of bedrijfsleider van een eventlocatie of Facilitair Teamleider in de zorg, je houdt je met dezelfde zaken bezig.

Zoals medewerkers aansturen, klachten oplossen, logistieke processen en het besturen en beheersen van ondersteunende activiteiten zodat medewerkers optimaal de zorg aan de bewoners kunnen leveren. Maar het gaat wat mij betreft vooral om het hebben van een gastvrijheidsmentaliteit.

Verantwoordelijkheidsgevoel

Wat mij meteen opviel toen ik in de zorg kwam werken was hoe groot het verantwoordelijkheidsgevoel van mijn collega's is. De betrokkenheid en het klaarstaan voor de bewoners, je ziet en merkt het aan alles. Ik zie dat zij elke dag nét het verschil maken voor mensen die in de laatste fase van hun leven zitten en daardoor hun kwaliteit van leven net wat beter of mooier wordt. Ze geven oprecht om hen en doen het werk met heel hun hart.

Met een andere blik

Als horecaman ben ik gewend om met veel verschillende wensen om te gaan. Ik heb geleerd dat het belangrijk is om de dialoog aan te gaan, klachten aan te horen en te kijken wat je kunt doen om de onvrede weg te nemen. Ik ben blij als iemand een klacht heeft en de moeite neemt om deze te delen. Er is altijd wel iets dat beter kan. En zo kijk ik ook naar de zorg, net met die andere blik.

Ik maak elke week een praatje met een mevrouw die bij ons woont op De Molenburg. Ze is behoorlijk kritisch op de maaltijden. En nu praten we elke week over wat ze lekker vindt, wat de toppers en de missers waren. Maaltijden horen een feestje te zijn. Bewoners kijken er naar uit, dat doen wij zelf ook. Ik zet mij daar maximaal voor in. Ik wil zorgen dat het eten (weer) een feestje is.

Mensgerichte gastvrijheid in de zorg loont voor iedereen

Ik kijk met een brede blik naar de zorg. Ben je enthousiast en heb je een positieve insteek, dan worden mensen al sneller vriendelijker en zelf enthousiaster. Hoe worden bezoekers ontvangen? Wordt het met een lach gedaan? En hoe ziet De Molenburg eruit als je binnenkomt? Zijn de gordijnen van het restaurant netjes open, is de verlichting gedimd? Wordt alle handige informatie netjes gebundeld in plaats van dat het op muren hangt en op verschillende plekken rondslingerd? De waskarren en rolcontainers staan sinds mijn komst op een plek niet meer in het zicht. Het lijkt iets kleins, maar het doet iets met de gehele uitstraling van De Molenburg. Ik vind het belangrijk om de kwaliteit te verbeteren op alle gebieden, maar vooral waar ik invloed op heb.

Natuurlijk kan ik dit niet alleen en doen we dit samen. Het mooie is dat het steeds belangrijker wordt dat de toekomst van de ouderenzorg om een hospitality gevoel draait. En ik vind het gaaf dat ik daaraan kan én mag bijdragen bij Kennemerhart.

Kennemerhart

Kennemerhart biedt vanuit negen woonzorgcentra, een behandelcentrum en meerdere dag- en ontmoetingscentra diensten op het gebied van wonen, thuiszorg en welzijn aan mensen die ouder worden en ouder zijn. Persoonlijk en op maat, met aandacht en in samenspraak en sociaal betrokken zijn de kernwaarden van waaruit de medewerkers en vrijwilligers van Kennemerhart hun werk doen.

Ferko, Facilitair Teamleider bij woonzorglocatie De Molenburg. Werkt samen met een team van 17 medewerkers.

Meedoen in de samenleving

Zandvoort is één van de gemeentes die zich ontfert over de toenemende zorgvraag en zorgcomplexiteit van haar inwoners. Samen met Kennemerhart en andere regionale aanbieders is er vanuit de gemeente een project ontstaan om onderlinge samenwerking te verbeteren en dienstbaarheid naar de inwoners van Zandvoort te vergroten. Hierbij ligt het accent op het (weer) meedoen in de samenleving', aldus wijkverpleegkundige Raymond. Daarom is Kennemerhart in oktober gestart met het opzetten van een eerstelijns zorg, welzijns- en behandeldienst in het Huis in de Kostverloren.

Een unieke formule onder één dak
Aan de Burgemeester Nawijnlaan in Zandvoort komen het domein van zorg en welzijn en het medische domein samen onder één dak. Annemieke de Vries, directeur behandeling, revalidatie en extramurale zorg, benadrukt het belang van aanwezigheid in de wijk. 'Als je ouder wordt is het fijn als er medische hulp dichtbij aanwezig is. Het hele multidisciplinaire pakket is hier beschikbaar. Zoals de specialist ouderengeneeskunde, verpleegkundige ouderen, ergotherapeut, fysiotherapeut, logopedist, diëtist, psycholoog, maatschappelijk werker en de geestelijke verzorger. De behandelaars komen bij de mensen thuis, maar de mensen kunnen nu ook naar hen toe komen. En dat is fijn want Kostverloren biedt een goede oefenruimte met materialen. Naast woonzorglocatie Huis in de Duinen is Kennemerhart nu dus ook aanwezig in Kostverloren, op een centrale plek middenin Zandvoort. Ook het kantoor van wijkteam De Duinrand en Kennemerhart Oppeppers locatie Juttershart vestigden zich op deze plek. Mensen komen er samen voor een kop koffie, een leuk gesprek of voor een gezellige dag.'

Voor cliënten is de komst van het centrum een unieke ervaring. Zo kunnen zij bijvoorbeeld gemakkelijk naar de fysiotherapeut en vervolgens een bezoek brengen aan het ontmoetingscentrum. Ook voor medewerkers is het fijn dat er meerdere disciplines onder één dak zitten. Raymond: 'Doordat iedereen fysiek redelijk dichtbij aanwezig is, is het eenvoudig om even naar een collega te lopen voor een overlegje of om gewoon "even bij te praten". De samenwerking verloopt daardoor op een prettige wijze.'

Annemieke, Teamleider Behandeldienst Marijke, Raymond en wethouder Van Haeften bij de opening

Bewegingsvrijheid

Sporten en bewegen is gezond. Dit geldt voor ons allemaal, maar misschien nog wel meer wanneer je ouder wordt. Dat is iets dat onze bewegingsagogen kunnen beamen.

Bewegingsagogen bieden ondersteuning aan mensen die zelf niet (meer) goed kunnen bewegen. Door het bewegingsgedrag en de bewegingsvaardigheden te activeren en optimaliseren. Bewegingsagogie zit eigenlijk tussen fysiotherapie en welzijn in. Cliënten gaan bijvoorbeeld naar de bewegingsagoog wanneer zij zijn uitbehandeld bij de fysiotherapeut, maar wel nog graag hun oefeningen willen voortzetten.

Het effect van beweging

Anderhalf jaar geleden kreeg bewegingsagoog Eyke een cliënt onder haar hoede die nog maar minimaal bewoog. Inmiddels kan ze zittend met hem vanuit zijn

Cliënt met bewegingsagoog Tycho

rolstoel voetballen. Gaan ze samen lopen, met behulp van een walker. En kreeg ze als bedankje een handkus nadat ze laatst staand met hem had gedanst tijdens

"Cliënten voelen zich echt weer mens"

de silent disco. 'Cliënten voelen zich echt weer mens. Ze zijn eventjes niet meer diegene die hulp moet vragen of afhankelijk is. We zien veel blijheid.'

Voor mensen met dementie kan sporten een goede afleiding zijn. Zo ook bij een cliënt die door zijn dementie wat onzeker is geworden. Bewegingsagoog Marion: 'Tijdens de groepsactiviteiten komt meneer los en ontspant hij zich zichtbaar. Wanneer ik twee uur later terug op de afdeling ben om een andere cliënt op te halen, zie ik dat hij nog steeds de twinkeling in zijn ogen heeft. Hij staat dan veel meer open voor alles wat er om hem heen gebeurt.'

De drempel van het leven

'Samen met de cliënt werken we toe naar het behalen van een doel', vertelt bewegingsagoog Michelle. 'De doelen zijn heel divers. Zoals bijvoorbeeld opnieuw actief worden en blijven, het beleven van een succeservaring of afname van bewegingsangst. Ook het brengen van structuur in het dagelijks leven door middel van bewegen of gewoon fit willen blijven zijn belangrijke doelen. Veel is gericht op het zo lang mogelijk in stand houden van bepaalde vaardigheden. Zoals opstaan uit een stoel. Of letterlijk en figuurlijk de drempel kunnen nemen, waardoor iemand nog bij zijn kinderen thuis kan komen. Dit verhoogt de kwaliteit van het leven en is ontzettend waardevol.'

Je kijkt naar wat iemand nog wel kan

Er worden talloze activiteiten in het kader van bewegen georganiseerd in groepsverband of via één-op-één

begeleiding. Bijvoorbeeld zwemmen, wat veel bewegingsvrijheid biedt doordat je gewichtloos bent in het water. Of gezellig bewegen op het plein met muziek, materialen en veel gelach. Een breed scala aan sporten passeren de revue: van ringhockey en walking voetbal tot tennissen met ballonnen en fietsen op de duofiets. Allemaal spelvormen en sporten die zijn aangepast voor ouderen. 'Bewegingsagogie is eigenlijk voor iedereen wel mogelijk. Je zoekt naar de mogelijkheden in plaats van dat je kijkt naar wat iemand niet meer kan.'

Op de vraag wat de agogen nog graag willen delen komt al snel een antwoord: ze vinden het belangrijk om de naasten ook te betrekken bij het actief houden van een cliënt. Zodat het bewegen niet ophoudt wanneer de agoog er niet is. Een mooi middel hiervoor is de duofiets.

Op alle woonzorglocaties van Kennemerhart is een bewegingsagoog aanwezig. Ze staan open voor vragen over sportieve wensen. Voor meer informatie: kennemerhart.nl/behandelcentrum/bewegingsagogie

Elke dag uit lunchen in het restaurant

Mevrouw Van Wieringen woont in Meerleven

Mevrouw Van Wieringen met EVV'er Anita

'Elke dag ga ik met mijn rolstoel naar beneden om te lunchen in het restaurant. Meestal zit ik bij drie vaste tafelgenoten. Eentje komt vaak nog even in de middag bij me buurten', vertelt mevrouw Van Wieringen (81). Sinds oktober 2021 woont ze op de tweede verdieping van woonzorglocatie Meerleven. In Heemstede is ze geboren en getogen. Nu woont ze op zo'n twee kilo-

"De zorg hier is heel fijn en ik kan goed opschieten met Anita, mijn EVV'er"

meter van het witte huisje op de Glipperdreef, waar haar kinderen geboren zijn. 'Ik zag erg op tegen de verhuizing naar Meerleven. Maar gelukkig kreeg ik veel hulp. En nu, met mijn vertrouwde spullen om me heen, voel ik me hier thuis. Aan de muur hangen foto's van mijn kinderen. Mijn zoon heeft een horecazaak en werkt heel hard, ook mijn dochter is heel zelfstandig. En ik heb twee kleinzonen. Allemaal wonen ze in de buurt. Ik ben trots op ze!' Ook hangen er foto's van de Nederlandse Hervormde Kerk in Bennebroek. Een prachtig kerkje uit de 17e eeuw. 'Ik kan er helaas niet meer naartoe, maar ik ben nog steeds lid', vertelt mevrouw Van Wieringen. 'In Meerleven zijn gelukkig ook diensten die ik kan bezoeken.'

Bij de pakken neerzitten zit niet in mijn aard

'Ik heb altijd voor ons gezin gezorgd en werkte zeventien jaar lang bij een mevrouw in de huishouding.

We bellen elkaar maandelijks om even bij te praten. Mijn man was timmerman. Toen ik begin vijftig was, overleed hij onverwachts, tijdens een vakantie. Het was een vreselijk moeilijke tijd, maar ik besloot niet bij de pakken neer te gaan zitten. Dat zit niet in mijn aard. Ik leerde autorijden en heb nog ruim twintig jaar plezier gehad van mijn rijbewijs. Het heeft me veel vrijheid gegeven. Ook mijn vrijwilligerswerk voor de Hervormde Vrouwen Dienst deed ik jarenlang graag. Ik kwam in Meerleven weer een mevrouw tegen die geregeld op de middagen kwam die ik organiseerde. Er werd dan veel gezongen. Dat zingen is echt mijn passie, ik heb het 27 jaar gedaan. Eerst in een kerkkoor en toen dat werd opgeheven, in Lisse. Ik mis het zingen, maar gelukkig heb ik nog veel koorvriendinnen. Volgende week ga ik op bezoek bij één van hen. We zijn al 50 jaar bevriend en ze woont sinds kort in een verpleeghuis in Nieuw Vennep. Edwin, mijn zoon, brengt me naar haar toe. Hij woont nog steeds in het oude huis, het stond op ons beider naam en gelukkig kon hij er blijven wonen. We hebben een speciale band, we hebben altijd samengewoond totdat ik naar Meerleven verhuisde.'

In de zon op het terras

'Ik kan niet meer lopen. Dat is het meeste dat ik mis, de mobiliteit. En dat ik om hulp moet vragen, dat vind ik lastig. Want ik was altijd druk en onderweg. Maar thuis ging het echt niet meer. Ik was meerdere keren gevallen en brak een heup. Daarvoor heb ik zes weken gerevalideerd in een kliniek. Hier in Meerleven doe ik mee met bijna alle activiteiten.

Fusie Kennemerhart en Zorggroep Reinalda

Zorggroep Reinalda en Kennemerhart willen gaan fuseren. Wij zijn al lange tijd met Zorggroep Reinalda in gesprek over hoe het beste invulling gegeven kan worden aan de uitdagingen die er liggen in de ouderenzorg in de regio Kennemerland. Daarnaast werken wij al enkele jaren intensief samen op meerdere vlakken en ervaren, zowel op bestuurders- als op medewerkersniveau, een duidelijke meerwaarde door het bundelen van krachten. Wij zijn op veel punten gelijkwaardige organisaties. Zo bieden wij allebei persoonlijke en kwalitatieve zorg en zijn wij financieel gezond.

Kwaliteit garanderen

Door een fusie hopen wij de kwaliteit en continuïteit van de ouderenzorg nog beter te kunnen garanderen in de regio Kennemerland. Hierbij denken we aan verdere specialisatie van zorg en meer keuzevrijheid voor cliënten door het bieden van een meer divers aanbod van wonen, zorg en welzijn. Er ontstaat meer (financiële) slagkracht om flexibel en innovatief de uitdagingen tegemoet te treden. 'We zijn ervan overtuigd dat wij samen bewoners en cliënten in onze regio nog beter kunnen ondersteunen. En samen sterker en beter voorbereid zijn op de enorme opgave in de ouderenzorg die er nu en in de toekomst ligt', zegt Audrey van Schaik, voorzitter raad van bestuur Kennemerhart. 'Het complementaire karakter van het aanbod en de grote verwantschap in missie, visie en beleid zijn belangrijke randvoorwaarden om te komen tot een succesvolle integratie. De constructieve en plezierige samenwerking die is ervaren de afgelopen periode door managers, medezeggenschap en raden van toezicht, geeft veel vertrouwen', laat Cedric van der Meulen weten, bestuurder Kennemerhart.

De NZa, ACM en de medezeggenschapsraden en raden van toezicht van beide organisaties zijn akkoord. De fusiedatum staat gepland voor begin juli 2022.

Ik vind het bijvoorbeeld leuk als er boerderijdieren langskomen. Of om met elkaar te borrelen tijdens het borreluurtje. En laatst zijn we met een paar bewoners in een bus naar het restaurant van mijn zoon geweest. In het zonnetje zitten doe ik ook graag, samen met mijn buurvrouw verderop in de gang. Het dagelijkse telefoontje van mijn oudste broer is vaste prik. Dat doet hij heel trouw. We vertellen elkaar dan wat we hebben beleefd.'

Mijn eigen koffie

Op de vraag wat het leven voor mevrouw Van Wieringen de moeite waard maakt, moet ze even nadenken. 'Best een moeilijke vraag. Ik ben gauw tevreden. De zorg hier is heel fijn en ik kan goed opschieten met Anita, mijn EVV'er (eerst verantwoordelijke verzorgende, red). Elke dag krijg ik ontbijt op bed, dat is nog eens luxe hè! Klaargemaakt in mijn eigen keukentje met koffie uit mijn eigen apparaat. Ook de avondmaaltijd wordt er klaargemaakt. Ik lees graag en heb fijn contact met de mensen om mij heen die voor mij belangrijk zijn. Ik hoop hier nog een tijd te kunnen wonen.'

Mahdi's passie voor de zorg

Mahdi kwam vanuit Afghanistan naar Nederland. Hij is één van de 45 studenten die het voortraject 'Leren en werken in de zorg' voor anderstaligen succesvol heeft afgesloten. Afgelopen zomer kreeg hij zijn diploma en nu werkt hij als gediplomeerd verzorgende IG in De Rijp. Met veel plezier, want 'de zorg is al mijn hele leven mijn passie. Sommige mensen krijgen niet veel bezoek. Ik vind het fijn om hen aandacht te geven en te merken dat ze daar blij van worden', aldus Mahdi.

waar mensen uit de ouderenzorg en het onderwijs de eerste plannen smeedden om statushouders en anderstaligen succesvol te begeleiden naar geschoold werk in de zorg.

De honderdste student

Dankzij een succesvolle samenwerking tussen Kennemerhart, het Nova College en de gemeente Haarlem werden de plannen realiteit. En startte de eerste groep studenten in 2017 met de opleiding. De eerste twintig weken bestond uit een taalstage bij Kennemerhart. Eenmaal hiervoor geslaagd, werd de studie vervolgd aan het Nova College. Gaandeweg sloten er meer zorgorganisaties en gemeenten aan en inmiddels is de honderdste student begonnen aan de driejarige zorgopleiding.

Baangarantie

Tijdens hun studie lopen de studenten stages in de zorg. Audrey van Schaik, bestuurder bij Kennemerhart: 'Het is mooi dat collega zorgorganisaties aansloten. Zo kunnen we met elkaar zorgen voor nieuwe klassen en een breder palet aan stages bieden.' Mahdi: 'De opleiding was pittig. Dat komt ook omdat het best moeilijk is om het Nederlands goed onder de knie te krijgen. Mijn laatste stage liep ik in De Rijp. En ik ben er gebleven. Het was heel fijn dat ik een baangarantie kreeg toen ik met de opleiding begon.'

Uitreiking rapport

Audrey vult aan: 'Die baangarantie is een grote succesfactor. Daarbij is het voor deze studenten belangrijk dat ze goede begeleiding krijgen. Dat ze zich welkom voelen en dat ze de ruimte hebben om te groeien en zich te ontwikkelen. Dat vraagt inspanning, van zowel de zorg als het onderwijs.' Volgens Mahdi verdienen de stage en teambegeleiders dan ook veel respect. 'Voor hen is het ook heel intensief om anderstalige mensen die uit een andere cultuur komen goed te begeleiden.'

Een pluim van de burgemeester

Burgemeester Wienen kreeg begin dit jaar een mooi rapport uitgereikt over

het traject door Audrey van Schaik, Talitha van den Elst (bestuurder Nova College) en Wilma Jansen (netwerkorganisatie VBZ). Het werd gemaakt in opdracht van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. Kennis, handreikingen en tips kunnen nu worden gedeeld met andere regio's in ons land. Burgemeester Wienen is vanaf het begin betrokken bij het traject. Hij was erbij toen de eerste groep studenten in 2017 van start ging en ook toen de eersten, drie jaar later, hun diploma kregen. Hoe Mahdi de toekomst ziet? 'Als het aan mij ligt ga ik door met leren! Ik wil graag de opleiding tot verpleegkundige gaan volgen.'

Verzorgende IG Mahdi

Het voortraject 'Leren en werken in de zorg' ontstond in de Haarlemse Koepel, waar vluchtelingen in 2015 onderdak vonden op weg naar een toekomst in ons land. De Koepel was ook de plek

Waarom Marcia de carrièreswitch maakte naar verzorgende in de wijk

In mei 2019 startte Marcia met de opleiding 'zij-instromer in de zorg'. Inmiddels draait ze mee als gediplomeerd wijkverzorgende IG met wijkteam De Duinrand. Ze voelt zich er als een vis in de Zandvoortse zee en heeft nog geen moment spijt gehad van haar overstap.

Een professionele overstap

'Omdat ik het van jongs af aan al leuk vind met ouderen om te gaan, zeiden mijn zusjes wel eens voor de grap 'Marcia, je moet een oudere in huis nemen, daar word je blij van!' Tijdens en ook na mijn hbo-opleiding Sociaal Juridische Dienstverlening had ik dan ook met plezier een bijbaan als voedings-assistent. Hier ontstond mijn liefde voor de ouderenzorg. Daarom ging ik op zoek naar een professionele overstap naar de ouderenzorg.

De welzijnskant leek me het leukst. Het simpelweg blij maken van ouderen. Hun geluk vind ik ontzettend belangrijk. Zij hebben hun best gedaan voor ons en ik kan mij inzetten voor hun geluk om prettig oud te worden. En zo kwam ik begin 2019 terecht op een informatiebijeenkomst over zij-instromen in de zorg. Al op de fiets terug naar huis, besloot ik mijn baan op te zeggen en voor de opleiding te gaan.

Het begin van de opleiding was best wennen. Vanaf dag één draaide ik volop mee en dat was voor mij als theoreticus even schakelen. Ook het leren van verpleegtechnische handelingen, zoals katheteriseren, blaas spoelen en insuline prikken was totaal nieuw. Ik merkte echter al gauw dat niet alleen de welzijnskant me goed lag, maar óók de zorgkant. Wat ik tijdens de opleiding wél jammer vond, was dat het zorgtekort invloed heeft op het begeleiden van leerlingen. En de komst van corona hielp natuurlijk niet. Aan de andere kant kreeg ik de gelegenheid om al gauw iets te kunnen betekenen voor cliënten en collega's. Dat gevoel heeft bij mij altijd de boventoon gevoerd en in februari 2021 kreeg ik mijn zorgdiploma. Vol passie ben ik dus de zorg ingestapt en die passie heeft me niet meer verlaten.

Samen zorgen voor cliënten

Afgelopen jaar startte ik in de wijkverpleging. Geen bewuste keuze, maar wél het gevolg van een aantal fijne gesprekken met Kennemerhart die me deden besluiten voor deze organisatie en voor de wijkverpleging te gaan. Het is een juiste stap geweest en ik voel me er thuis. Ons wijkteam, allemaal fijne professionals, bestaat uit twee wijkverpleegkundigen, een leerling verpleegkunde niveau 4, een leerling verzorgende IG en zo'n acht verzorgenden. Samen zorgen we voor zo'n 40 thuiswonende cliënten. De werkzaamheden variëren per cliënt.

Van steunkousen helpen aantrekken, tot het geven van medicatie, verpleegtechnische handelingen, het voorbereiden van eten, het helpen met douchen en het klaarmaken voor de nacht. Heel belangrijk is de signaalfunctie. Je moet goed kunnen inschatten wanneer er meer of andere hulp of zorg nodig is. Op het juiste moment schakelen, rapporteren en ook goed kunnen overdragen zijn bijvoorbeeld kanten van het zorgvak waar je misschien niet direct aan denkt als je voor dit beroep kiest. Net als de sociale functie rondom het contact met de cliënt, de familie, de mantelzorgers en de omgeving.

Zelfredzaamheid

Het uitgangspunt is altijd zelfredzaamheid. En cliënten ontzorgen als het zelf niet meer lukt. Ik vind het fijn om te helpen door bijvoorbeeld een afspraak te maken met de pedicure of door medicatie te bestellen. En als er tijd is drink ik graag samen een kopje koffie, want zo leer je elkaar nog beter kennen. Een belangrijke factor voor geluk is eigenwaarde, die probeer ik - en wij als team

- altijd centraal te stellen. Net als een beetje humor op 'n tijd én het behouden van de eigen regie. Als ik iemand kan helpen om zich goed te voelen door te douchen, kleding uit te zoeken en het haar te föhnen of te vlechten, zijn dat

"Het uitgangspunt is altijd zelfredzaamheid. En cliënten ontzorgen als het zelf niet meer lukt"

niet alleen mooie momenten voor de cliënt, maar net zo goed voor mij. Ik fiets dan met een grote glimlach door naar de volgende cliënt. Ook als iemand met dementie tóch mijn naam weet word ik blij. Of als ik iemand een beetje heb kunnen opvrolijken. De thuiszorg is dus zoveel meer dan pillen verstrekken en

mensen wassen... Ook de palliatieve zorg hoort erbij. Ik vind het heel mooi om ook daar onderdeel van te zijn. Om mensen het zo comfortabel mogelijk te maken als hun leven ten einde loopt.

Waardevolle bijdrage

Overall kan ik na bijna drie jaar in de zorg zeggen dat het écht niet allemaal koek en ei is. Maar dat er ook veel is om van te genieten. En dat het absoluut loont en noodzakelijk is om die zorg blijvend te verbeteren. Met elkaar, maar ook individueel. Een houding van 'zo is het nu eenmaal, zo gaat het al jaren' is in niemands belang. Wat de ervaren zorgmedewerkers zich niet altijd realiseren, is dat ze een onbetaalbare schat aan kennis en ervaring met zich meedragen. Heel belangrijk om door te geven aan nieuwkomers in de zorg. Zij-instromers die heel bewust kiezen voor de zorg, met vaak al ruime werkervaring vanuit een ander beroep, een nieuwe inbreng en een frisse blik, kunnen hier denk ik een waardevolle bijdrage aan leveren!

Verzorgende in de wijk Marcia

Een vakantiebaan en naar festivals gaan?

Word zomerkracht bij Kennemerhart

kennemerhart.nl/vakantiebaan

Bep (86): wilt u mijn belangen behartigen in de cliëntenraad?

Wij zoeken nieuwe leden voor de cliëntenraden van Kennemerhart. We maken graag kennis.

Voor meer informatie:

kennemerhart.nl/clientenraad

Kennemerhart highlights

Fotoproject Passie in Beeld was de afgelopen maanden te bewonderen in fotogalerie De Gang. Benieuwd? Bekijk alle foto's hier: kennemerhart.nl/passie-in-beeld

Verhalenhuis Haarlem biedt dagprogrammering in samenwerking met Kennemerhart Oppeppers. Met name ook voor ouderen fijn om overdag van een film of voorstelling te genieten.

Op 27 september mocht bestuurslid Cedric van der Meulen het bronzen keurmerk Milieuthermometer Zorg in ontvangst nemen voor acht van onze woonzorglocaties.

In augustus 2021 bestond woonzorglocatie Meerleven 50 jaar. Reden voor een feest(week)! Met onder andere medewerkers gekleed naar de mode van de jaren '70, een playbackshow en verschillende optredens.

Mevrouw Hoefsmid-Gosewehr, bewoonster van De Molenburg, werd op 11 september 100 jaar. Ter ere van haar honderdste verjaardag ontving zij hoog bezoek in de vorm van burgemeester Jos Wiens. Fotograaf: Toussaint Kluiters.

Deelnemers van Kennemerhart Oppeppers locaties Vogelhart en Schoterhart genoten van een boottocht met rederij IJmuidense rondvaart. Mede dankzij de verse kibbeling en het goede weer een groot succes!

In september kwam de Dutch Grand Prix na 36 jaar weer naar Zandvoort. Ter ere hiervan deelden welzijncoördinator Gudo, dhr. Lammers en dhr. Gerritsen van Huis in de Duinen hun passie voor racen.

Elke donderdag wordt er samen gekookt en gegeten bij Kennemerhart Oppeppers locatie Vogelhart. Het idee ontstond in het begin van de coronatijd, toen veel ouderen geïsoleerd raakten vanwege de lockdown. 'De eetclub' bleek zo'n succes dat het een blijvertje is geworden. Fotograaf: Bart Jonker.

De paden op, de lanen in. Zo kan het ook!

De innovatieve dagbesteding van Kennemerhart

'Op Pad' naar Mooie Boutes in Haarlem

De routes van Kennemerhart Oppeppers

Kennemerhart Oppeppers staat voor een vernieuwende vorm van dagbesteding. De routes 'Op Pad', 'Dichtbij', 'Samen' en 'Thuis' bieden thuiswonende ouderen met een vorm van kwetsbaarheid én hun mantelzorgers een eigentijds programma. Passend bij persoonlijke behoeftes en interesses. En passend bij de verschillende fasen van (fysieke) achteruitgang. Ontmoeting, meedoen, uitdaging en eigen regie staan voorop. De medewerkers van Kennemerhart Oppeppers laten zo zien dat dagbesteding zoveel meer kan zijn dan dat vaak gedacht wordt.

De wijde wereld in

Zo trekken de deelnemers van 'Op Pad' er dagelijks op uit vanuit een vast vertrekpunt in Haarlem en ook drie keer per week vanuit Overveen en Bloemendaal. Petra werkt al ruim twintig jaar met mensen met geheugenproblemen, dementie en Parkinson. Dat dit vaak gepaard gaat met onzekerheid en eenzaamheid weet ze daarom als geen ander. Ook dat het in het beginstadium van het ziekteproces soms best moeilijk kan zijn om de deur uit te gaan. Terwijl juist dát volgens Petra zo ontzettend belangrijk is. De bestemming van 'Op Pad' wordt in overleg met elkaar bepaald. Dat kan een nieuwe tentoonstelling zijn, een culinaire route of de natuur in met de boswachter. Samen sporten kan ook, bijvoorbeeld via een golf clinic of in een hippe Haarlemse setting een balletje opgooien tijdens een potje jeu de boules. 'Vanuit Haarlem vertrekken we al zo'n 13 jaar dagelijks de wijde wereld in', vertelt Petra. Het is mooi dat dit mobiele concept al zolang bestaat en dat telkens weer nieuwe deelnemers aansluiten.

We wandelen soms wel tien tot twintig kilometer. Voor wie lange wandelingen een te grote fysieke uitdaging is, hebben we onlangs de vijf kilometer wandelgroep gestart. Of we organiseren een activiteit met een thema, bijvoorbeeld koken of fotografie. En voor mensen met Parkinson is er nu ook een Parkinson 50+ Op Pad groep. Het is mooi om te zien dat oude vrienden via Kennemerhart Oppeppers herenigd worden en nieuwe vriendschappen ontstaan. Als het fysiek minder gaat, is er de verbinding met Oppeppers Dichtbij, onze ontmoetingscentra op locatie. Maar ook vanuit daar worden uitdagende en leuke activiteiten buiten de deur aangeboden.'

Gewoon in de wijk

Oppeppers Dichtbij, de 'vaste' locaties van de dag- en ontmoetingscentra van Kennemerhart, zijn te vinden in Haarlem, Heemstede, Bloemendaal/Vogelzang en Zandvoort. Gewoon in de wijk en goed bereikbaar. Groene dagbesteding, preventieweken met medewerking van de wijkagent of diëtist, muzikale reizen naar de jaren '70, lezingen over kunst en cultuur, schilderworkshops en yogasessies zijn voorbeelden van activiteiten. Daarbij zijn professionals en vakdocenten regelmatig te gast voor vakkundige begeleiding. Ook zijn er clubs voor deelnemers met interesse in bijvoorbeeld zwemmen, eten, vissen en walking sports. En speelt de actualiteit een rol bij de programmering. Zo sportten deelnemers van de Heemsteedse locaties Pleinhart en Dreefhart mee tijdens de Olympische Spelen. En bekeken deelnemers van Schoterhart en Vogelhart samen met studenten van Hogeschool InHolland een romantische filmvoorstelling op Valentijnsdag. Deelnemers vinden het fijn elkaar

Monique en Tanja dit voor ons organiseerden, kreeg ik zoveel energie! Ik had nooit gedacht dat ik op mijn 82ste nog samen met mijn man op vakantie zou gaan met zo'n leuke groep mensen. Geweldig dat Monique en Tanja dit hebben weten te realiseren. De voorpret was al leuk, de vakantie was helemaal top. Het groepsgevoel, de saamhorigheid, de uitstapjes, het zwemmen in een zwembad... Voor mij was deze vakantie bijzonder, omdat we heel veel nieuwe herinneringen hebben kunnen maken die we met elkaar kunnen delen. Ik heb nieuwe vrienden gemaakt en andere beter leren kennen. Het waren een paar fantastische dagen!'

Hoe samenwerken tot goud kan leiden

De samenwerking in de regio is een belangrijke succesfactor. Zo kun je als deelnemer van Kennemerhart Oppeppers dit voorjaar zomaar op een podium terecht komen rondom het verbindingsproject 'Goudmakers' in Haarlem Noord. Een mooie samenwerking met Hart en Stichting Gouden Verhalen. Liever overdag naar bioscoop of theater? Dat kan door de samenwerking met Verhalenhuis Haarlem en een aantrekkelijke dagprogrammering. Andere partners zijn SportSupport, Alzheimer Nederland en Pluspunt. En met het Teylers Museum werd een pilot gestart die voor alle deelnemers en mantelzorgers van Kennemerhart Oppeppers interessant is. Voor die laatste groep is er ook Kennemerhart Oppeppers 'Thuis'. Voor een luisterend oor, praktische tips en activiteiten.

Kennemerhart Oppeppers innovatieve dagbesteding vernieuwt continu. Meer informatie, bijvoorbeeld over het programma-aanbod is te vinden op kennemerhart.nl/dagbesteding

Vogelhart op vakantie

te ontmoeten. Zo fijn zelfs dat er vanuit locatie Vogelhart een vakantie werd gepland naar Friesland! Bertie de Haan was mee met 'De Vrienden van Vogelhart op Vakantie'. De bestemming was De Vrije Vogel in Elsloo en samen met 24 andere vrienden en mantelzorgers genoot zij van een paar heerlijke dagen. Bertie: 'Toen we als groep het plan kregen om samen op vakantie te gaan en Vogelhart medewerkers

Op Pad Deelnemer Bert (73) fietst twee keer per week naar Op Pad. Naar bezoekerscentrum Kennemerduinen of naar café Klein Centraal in Overveen. Vandaag staat een museumbezoek op de agenda. Na koffie en een praatje stapt hij samen met andere deelnemers vanuit Overveen op de trein naar Amsterdam. Bert heeft al van jongs af aan een passie voor kunst. Na de diagnose dementie werd museumbezoek niet meer vanzelfsprekend. Zijn huisarts tipte hem de website van Kennemerhart. En zo geschiedde.

Het belangrijkste? Iets betekenen voor een ander

Vrijwilliger Dick

'Huis in de Duinen is een rode draad in onze familie', vertelt de goedlachse Dick. Dick is nu ongeveer twee jaar vrijwilliger bij Huis in de Duinen in Zandvoort. Als vrijwilliger biedt hij een luisterend oor en vertelt hij maar wat graag over de geschiedenis van Zandvoort.

Het eindstation voor onze familie

'Ik heb veel verschillende beroepen gehad. Ik ben deurwaarder geweest in Amsterdam en ik heb op een notariskantoor gewerkt. Maar al die stress en prikkels waren niks voor mij. Uiteindelijk heb ik dertien jaar op een zorgtaxi gewerkt, met ouderen en gehandicapten.

"Aandacht geven is zo belangrijk"

Dat was heel leuk werk, maar de laatste twee jaar ging het niet meer, om wat voor reden dan ook. Ik werd afgekeurd door het UWV en in dat traject werd aangeraden om vrijwilligerswerk te gaan doen. Ik moest meteen aan Huis in de Duinen denken. Deze woonzorglocatie is toch wel een eindstation in onze familie. Mijn oma's en opa's, tante en vader en moeder hebben hier op het einde van hun leven allemaal gewoond. Mijn moeder heeft zelfs nog een tijdje op deze locatie gewerkt. Ze wilde namelijk graag verpleegster worden. Voor mij is het nieuwe Huis in de Duinen, gekernd gezegd, misschien ook wel het eindstation.'

Verhalen van vroeger

'Ik kom hier elke dinsdagochtend anderhalf uur en dan ga ik bij de bewoners langs. Met een mevrouw maak ik bij mooi weer vaak een wandeling. We zijn ook weleens met de bus naar de Waterleidingduinen geweest, dat is leuk. Daarnaast kom ik ook gewoon om even een

gesprek aan te knopen. Aandacht geven is zo belangrijk. Het zijn mensen met dementie met daardoor vaak dezelfde verhalen, maar ze zijn (bijna) altijd vrolijk. Soms hoor ik weer hetzelfde verhaal over de oorlog. Of vraag ik naar wat voor leuke dingen ze hebben meegemaakt of verhalen over de kinderen. Het is toch interessant om te horen hoe mensen in het leven hebben gestaan. Ook vind ik de geschiedenis van Zandvoort erg boeiend. In Huis in de Duinen wonen gelukkig veel oud-Zandvoorters. Ik heb een boek met oude platen van Zandvoort. Dat boek heb ik ook wel eens meegenomen. Daarin staat onder andere een foto van de oude watertoren die opgeblazen is in de oorlog. Dat herkennen de oude dorpsgenoten dan wel.'

De buitenwereld naar binnen

'Ik denk dat vrijwilligers wel kunnen helpen bij de eenzaamheid. Soms krijgen cliënten maar weinig mensen over de vloer, of zijn ze het bezoekje al vergeten. Ook hebben de bewoners door hun complexe ziektebeeld onderling weinig contact. Daarom is het denk ik goed dat mensen van buiten contact zoeken. Door een spelletje te doen, even te wandelen, een verhaal te

"Gewoon de lach als ze zeggen, hé ben je er weer"

vertellen of te luisteren.' Vrijwilligerscoördinator Gudo kan dit beamen. 'Wat het belangrijkste van de vrijwilliger is? Dat zij écht voor de cliënt komen. En dat ze daar ook de tijd voor hebben. Zij komen soms zonder programma, alleen om te fungeren als luisterend oor. Dat sociale aspect is veel waard. Cliënten leven toch

Leren zoals je Netflix

Sinds januari is het leer, expertise en ontwikkelplatform (LOEP) van Kennemerhart online. Het platform staat boordevol tools voor de ontwikkeling van onze medewerkers.

Variërend van online trainingen over omgaan met dementie tot klassikale trainingen voor EVV'ers. Ook introduceren we micro learnings. Dit zijn korte filmpjes en artikelen over branche gerelateerde onderwerpen, zoals over het boek VerpleegThuis van Teun Toebes. Deze verschillende leervormen zijn ideaal, want niet iedereen leert op dezelfde manier. Het platform is makkelijk te gebruiken. 'Als iemand kan Netflixen, dan is LOEP een fluitje van een cent', vertelt adviseur leren en ontwikkelen Mariska.

Door LOEP nemen medewerkers zelf regie in hun ontwikkeling. Het geeft een goed overzicht van hun vakbekwaamheid. Zo zien de organisatie, en de medewerkers zelf, welke kwalificaties zij nog moeten behalen voor hun functie. Op deze manier sluiten kennis en vaardigheden altijd aan bij de functie die zij uitoefenen. Daardoor ontvangen cliënten de best mogelijke zorg.

Kwaliteitsverpleegkundige Laura: 'Met LOEP kun je je eigen deskundigheidsprofiel bijhouden. Het is fijn om in één overzicht je verpleegkundige kwalificaties te hebben. Ook zijn er tal van leuke en inspirerende online trainingen die je naast de verplichte onderdelen kan doen.' Het biedt medewerkers daarnaast de ruimte om zich te verdiepen in thema's waar zij zelf geïnteresseerd in zijn. Zoals bijvoorbeeld vitaliteit, digitale vaardigheden of weerbaarheid. Dit maakt werken bij Kennemerhart extra uitdagend.

Behalve via LOEP leren we ook elke dag weer van onze cliënten. Hun levensverhalen en kennis vormen een dankbare bron om de zorg te blijven verbeteren.

In de loop van 2022 wordt LOEP ook toegankelijk voor vrijwilligers.

een beetje geïsoleerd en ontvangen vaak bezoek van dezelfde mensen. Door vrijwilligers ontmoeten ze mensen van buiten hun vertrouwde cirkel. Zij brengen echt de buitenwereld naar binnen.'

Waarom vrijwilligerswerk?

'Door vrijwilligerswerk leer ik ook weer nieuwe mensen kennen, het is goed voor je sociale contacten. En ik geniet natuurlijk zelf ook van het werk. Het mooiste moment dat mij echt is bijgebleven? Ik denk gewoon de blijheid van de mensen als je langskomt. Gewoon de lach als ze zeggen, hé ben je er weer? De gewone dingen. Dat je met iets kleins zoals een bezoekje en een praatje zoiets kan bereiken. Je ziet dat de bewoners genieten en dat je hun dag een beetje beter maakt. Iets betekenen voor een ander, ik denk dat dat het belangrijkste is.'

Wil je ontdekken of vrijwilligerswerk iets voor jou is? Je kan altijd een uurtje meelopen om sfeer te proeven. Neem eens een kijkje op kennemerhart.nl/vrijwilligers

Van tandartsassistente naar Verzorgende IG bij Kennemerhart

Debby (39) begon vijf jaar geleden als vrijwilligster bij woonzorglocatie Overspaarne van Kennemerhart waar mensen wonen met (vergevoerde) dementie. Ze verloor haar hart aan de bewoners en besloot zich te laten omscholen tot Verzorgende IG. Mét de voorwaarde dat ze mocht blijven zorgen voor 'haar' bewoners in Overspaarne. En dat kon gelukkig!

Debby: 'Jaren zorgde ik voor mijn zieke vader en zo leerde ik mijn zorghart kennen. Na zijn overlijden en de geboorte van mijn dochter wilde ik wat om handen hebben. Drie keer per week ging ik naar Overspaarne, om samen met een woonster Zweedse kruiswoordpuzzels te maken. Hoewel ze de antwoorden vaak wel wist, kon ze deze niet meer invullen. Ik ging steeds meer doen. Zoals koffieschenken en wandelen met bewoners. Ik verloor mijn hart aan hen en aan de collega's die ik hier ontmoette. Ik kreeg een contract als Helpende niveau 1. Voor mij was dat ideaal om te ontdekken of ik verder wilde in de zorg. En zo rolde ik de opleiding voor Verzorgende IG in. Het is een BBL opleiding. Dat betekent dat ik nu als leerling een vast contract heb van 27 uur waarvan ik één dag per week naar het Nova College ga.

Ik werk op een afdeling met zware PG problematiek (vergevoerde dementie). Voor mij is dat een bewuste keuze.

Er is niets mooiers dan als ik bewoners aan het lachen krijg. En als er verdriet of boosheid is, probeer ik erachter te komen waarom dat zo is. Soms komt het door pijn, zoals een blaasontsteking. En dan kan medicatie helpen. Of er speelt wat uit het verleden. Er is bijvoorbeeld een mevrouw die soms met dingen gooit. Dat komt omdat ze vroeger een ernstig ongeluk heeft meegemaakt en dat beleeft ze elke keer weer. Door een arm om haar heen te slaan of haar hand te pakken, wordt ze vaak weer rustig. Betuttelen of bewoners als kleine kinderen behandelen doe ik nooit. Bewoners voelen haarfijn aan als je ze niet serieus neemt. Probleemgedrag komt ook voor. De trainingen, bijvoorbeeld omgaan met agressie, vind ik heel interessant. Toen ik net startte, was er een nogal forse dame die haar servet opat. Ik vond het best intimiderend en dacht even 'waar ben ik beland?'. Ik durfde de servet niet uit haar mond te halen. En vond het heel spannend toen ik haar even later ging helpen met douchen. Al gauw bleek dat ze echt enorm lief en zachtmoedig was. Ze kan alleen niet meer praten en dat is voor haar frustrerend. Dat snap ik heel goed.

Wandelen met de hondjes

Elke dag is anders. Want we bewegen met de bewoners mee. Soms is iedereen al om 9 uur op. En soms druppelen pas rond 12 uur de eerste bewoners de huiskamer binnen. Van de lunch maak ik

altijd een feestje. Met een lekkere uitmijter, of een tosti en een fruitschaaltje. In de middag gaan sommige bewoners rusten. Anderen vinden het leuk om mee te doen met een welzijnsactiviteit, of ze gaan mee naar buiten. Bijvoorbeeld om te wandelen met één van mijn vier hondjes. Omdat ik om de hoek woon, haal ik er vaak eentje op. Toen ik een nestje had vonden bewoners dat ook heel leuk!

Ik heb spijt dat ik niet 20 jaar eerder begonnen ben met dit werk. Ik ben er zo aan verknocht, dat ik tijdens vakanties ook vaak aan bewoners denk, hoe het met ze gaat. Soms is het schrikken bij

"Elke dag is anders. Want we bewegen met de bewoners mee"

terugkomst. Dan merk je hoe snel mensen achteruit kunnen gaan. Vooral corona heeft een grote impact. Laatst overleed een bewoner, een leuke man die helaas door corona geveld werd. Hij noemde mij nooit Debby, maar altijd bij de naam van zijn dochter. Mijn collega's gingen me ook zo noemen. Ik ben naar zijn begrafenis geweest en

ben die avond bewust hard gaan sporten om mijn gedachten te verzetten. Mijn elfjarige dochter snapte er niets van, want normaal ga ik nooit 's avonds naar de sportschool. De volgende dag was ik weer Debby voor iedereen. Ik moest echt even de knop omzetten, want zijn overlijden had me diep geraakt. Als ik na een werkdag naar huis ga, en ik krijg een handkuss, of iemand zwaait me na, dan voel ik me goed. Ook de vraag 'ga je nu al weg?' aan het einde van mijn dienst betekend voor mij dat ik het goed heb gedaan. En als ik met collega's de dag goed afsluit, ga ik met een grote glimlach naar huis.

Mijn hart ligt hier

Mijn advies aan mensen die twijfelen of de zorg iets voor hen is? Kom langs om sfeer te proeven. En luister naar je hart! Wil je net als ik op een PG afdeling gaan werken? Vraag je dan af of je voldoende feeling hebt met deze groep mensen. Want bewoners voelen aan of je er echt voor ze bent. Dat stukje gevoel is vaak het laatste dat ze nog hebben. Dat de zorg niet het best betaalde beroep is weet ik als geen ander. In vergelijking met mijn vorige baan als tandartsassistente heb ik moeten inleveren. Maar mijn hart ligt hier, in Overspaarne. En daar kan wat mij betreft geen geld tegenop!

Bewoonster Annie en Verzorgende IG Debby

Veelzijdig Kennemerhart

De ouderenzorg is al jaren een branche waar de veelzijdigheid vanaf spat. Veelzijdigheid, is dat een woord waar je aan denkt bij ouderen? Zaker! Want de toekomst van de ouderenzorg blijft veranderen. Het aantal ouderen met chronische aandoeningen en beperkingen neemt bijvoorbeeld toe. Dat geeft vragen. Wat vraagt dit van de zorg die wij verlenen? En van de expertise van onze medewerkers? En zijn de verpleeghuizen hier wel juist op ingericht? Hoe verleen je de zorg thuis als die complexer wordt? Daarnaast verandert de vraag van de cliënt, omdat de oudere van nu niet meer de oudere van gisteren is. Het gemiddelde opleidingsniveau van ouderen wordt hoger, zij zijn steeds digitaal vaardiger en hebben andere wensen over hoe zij de regie over hun leven willen hebben én houden. Ook worden ze steeds kritischer (en terecht), en zijn de kwaliteit van leven, veerkracht en zingeving voor hen van groot belang. Kortom, de ouderen van de toekomst hebben andere verwachtingen van de zorg en ondersteuning dan de ouderen van gisteren en vandaag. Dit, terwijl het tekort aan zorgprofessionals alleen maar stijgt en het aantal (thuiswonende) ouderen met complexe zorgvragen toeneemt. Daarom zal de zorg steeds meer bij de mensen thuis plaatsvinden en zijn er mobiele en flexibele zorgprofessionals nodig. Hoe belangrijk en uitdagend is

het, dat wij aan al deze ontwikkelingen mogen bijdragen.

Het thema van deze Kennemerhartkrant sluit dan ook goed aan op alle ontwikkelingen, 'veelzijdig Kennemerhart'. Niet alleen door die ontwikkelingen en uitdagingen, maar ook omdat onze medewerkers en vrijwilligers die veelzijdigheid laten zien. Dat werd extra tastbaar in de woelige COVID-periode. Toen we dachten dat corona op de achtergrond zou raken, en met een boemerangeffect terugkwam. Dat onze medewerkers en vrijwilligers elke dag klaarstaan voor kwetsbare mensen die zorg nodig hebben, dat ze een stapje extra zetten, dat ze een luisterend oor bieden, dat ze er gewoon zijn voor onze ouderen. We zijn hierom ontzettend trots op onze medewerkers! Als we spreken over de veelzijdigheid van onze cliënten, dan zien wij de wilskracht om dat wat kan samen te doen, horen we de verhalen, herinneringen en wijze levenslessen die ze nog graag delen. Of het nog steeds bij anderen zoeken van de verbinding. Maar ook soms acceptatie dat het allemaal niet altijd meer gaat zoals vroeger. Of juist verdriet, pijn en boosheid. Dat mag er allemaal zijn.

Veelzijdig Kennemerhart.

Audrey van Schaik en Cedric van der Meulen

Klare taal

PG, Wlz, VPT, somatiek... Van afkortingen tot termen uit het Latijn. De vreemde woorden vliegen je om de oren binnen de zorg. Daarom deze lijst met de belangrijkste begrippen die je tegenkomt bij Kennemerhart én wat ze betekenen.

'arts' betekent. Het specialisme is speciaal gericht op ouderen met meerdere aandoeningen tegelijkertijd. Vaak gaat het om een combinatie van lichamelijke, psychische en sociale problemen.

Intramuraal

Betekent letterlijk 'binnen de muren'. Vakjargon voor wonen en zorg in een verzorgings- of verpleeghuis. Zie ook extramuraal.

NAH

NAH is de afkorting voor Niet Aangeboren Hersenletsel. Dat is hersenletsel dat op latere leeftijd is ontstaan ten gevolge van een ongeluk of een ziekte. Dus niet bij of vlak na de geboorte.

PG (psychogeriatric)

Psychogeriatric (PG) is het onderdeel van de geneeskunde dat zich bezighoudt met aandoeningen die gepaard gaan met beperkingen van de geestelijke vermogens (psycho) op hogere leeftijd (geriatric). In de praktijk houdt men zich bezig met verstandelijke beperkingen die te maken hebben met geheugenproblemen, bijvoorbeeld bij mensen met de ziekte van Alzheimer.

Somatiek

Met somatiek of somatisch wordt bedoeld dat iemand een lichamelijke ziekte of handicap heeft.

VPT

Het Volledig Pakket Thuis (VPT) is een persoonlijk en op maat gemaakt pakket op het gebied van ouderen-

zorg en gaat veel verder dan traditionele thuiszorg. Geheel zelfstandig wonen in een zorgwoning naast een woonzorgcentrum van Kennemerhart, met alle voorzieningen én alle zorg en ondersteuning. Dat kan met VPT.

(V)VAR

De Verpleegkundige en Verzorgende Adviesraad houdt zich bezig met vragen zoals 'hoe staat het vak verpleegkunde ervoor' en 'hoe kunnen verpleegkundigen en verzorgenden een bijdrage leveren aan het beleid van Kennemerhart om de kwaliteit van zorg te waarborgen en verbeteren'. De (V)VAR levert een bijdrage aan het beleid van Kennemerhart, zodat de zorg voor cliënten optimaal kan worden geleverd.

Wlz

De Wet langdurige zorg (Wlz) verzekert de hoge kosten van (vaak langdurige) behandeling, begeleiding, verpleging en verzorging. De Wlz is een volksverzekering. Voor het gebruik van Wlz-zorg kan een eigen bijdrage gelden.

Wmo

De Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) regelt hulp en ondersteuning om zo lang mogelijk zelfstandig thuis te kunnen wonen en deel te nemen aan de maatschappij. Denk aan huishoudelijke ondersteuning of dagbesteding. Het aanvragen kan via het Wmo-loket van de gemeente waar je woont.

Het belang van een goede reservebank

Kennemerhart zet in op traineeship voor leidinggevenden

V.l.n.r. Helma, Nicole, Eva, Elisabeth, Maren, Jeanet, Paulien en Lisa

Iedereen kent het belang van een goede reservebank, maar bijna geen enkele organisatie maakt daar serieus werk van. Kennemerhart doet dat wél. Want in voorbereiding op 'het echte werk', lopen daar young professionals warm. Via een negen maanden durend traject doorlopen ze de stappen om goed beslagen ten ijs te komen als zelfstandig teamleider in de ouderenzorg. Helma Meeuwissen, directeur intramurale zorg bij Kennemerhart, stond aan de wieg van dit voor de ouderenzorg unieke leertraject.

Goede teamleiders zijn onmisbaar in de zorg. Via goed leiderschap zorgen ze voor soepel draaiende teams, kwaliteit van zorg én het behoud van tevreden zorgmedewerkers. 'Het middenkader is ongelooflijk belangrijk voor een organisatie, zij vormen de spil', vertelt Helma. 'Als je daar niet serieus in investeert, raak je ze snel weer kwijt. De arbeidsmarkt voor de zorg wordt vooral als problematisch gezien. Ik probeer altijd breed te kijken. Niet naar wat er niet kan, maar wat er juist wél kan. En dat betekent dat je soms van de gebaande paden af moet gaan.'

'Het mooie aan werken in de ouderenzorg vind ik de persoonlijke verhalen van de cliënt en de band die je samen opbouwt' - Nicole, trainee Janskliniek

Dat kan bijvoorbeeld door niet teveel in het proces te blijven hangen, maar door snel in de actiestand te gaan staan. Mijn ervaring is dat je dan juist leuke en verrassende dingen tegenkomt, waar je ook veel inspiratie van krijgt. Zo ging het ook met dit traineeship traject. Intern kreeg ik er twee jaar geleden snel de handen voor op elkaar. De raad van bestuur zag ook het belang in van het investeren in een goede reservebank met talentvolle teamleiders in spé. Als management wil je immers investeren in de toekomst en daar horen vernieuwen en verjongen bij. Bovendien bereik je met jonge talentvolle teamleiders, ook makkelijker jonge nieuwe zorgmedewerkers. En voor het binnenhalen van vernieuwing, maken we graag ruimte'.

Fijne landing op de arbeidsmarkt

Samen met Chris, behalve senior projectleider bij Kennemerhart, ook coach van de trainees, kwam het opleidingstraject tot stand. En ook collega directeur intramurale zorg Suus Brink omarmde het project enthousiast. Het traineeship traject bleek een gat in de markt, want er was meer dan voldoende belangstelling om bij Kennemerhart in te stappen in een baan op leidinggevend niveau, die aansluit bij ambities en die ook ruimte biedt om te leren. 'Als net afgestudeerde is dat immers een fijne landing op de arbeidsmarkt', aldus Helma. 'Tegelijkertijd zit er een behoorlijk gat tussen jonge mensen die van de opleiding komen en het kunnen leidinggeven aan een team. Waar ze tegenaan lopen is onervarenheid, te weinig vliegreuen en vaak onvoldoende zelfvertrouwen om opgewassen te zijn tegen de pittige situaties waar je mee te maken krijgt. De trainees, allen met een hbo of academische achtergrond, leren het werkveld inclusief de backoffice dan ook uitgebreid kennen. Zo maken ze kennis met verschillende leiderschapsstijlen en groepsdynamieken. Daarnaast krijgen de trainees opdrachten waar ze niet alleen veel van leren, maar die ook nuttig zijn voor zowel de cliënt als de zorgmedewerker. En snijdt het mes van dit traject dus aan twee kanten. Zo richtte één van de trainees zich op het vraagstuk waarom medewerkers moeite hebben met het leren over en de implementatie van de Wet zorg en dwang. Een ander richtte zich op de AVG van cliënten. Hun adviezen naar aanleiding hiervan waren heel helpend voor onze organisatie. Ook wordt tijdens het traineeship extra aandacht gegeven aan vaardigheden, zoals het spreken voor een groep.'

Een grote meerwaarde voor de trainees is dat ze gedurende het hele traject, waarbij ze ook regelmatig worden getoetst, een coach aan de zijlijn hebben staan. Helma: 'Ik blijf als mentor aangehaakt en er zijn voortgangsgesprekken. Bovendien kunnen ze bij mij altijd terecht voor advies of als er zaken niet lekker lopen. Vooral in het begin van de coronaperiode stond ik ze geregeld met raad en daad bij. Want wat doe je als je voor het eerst te maken hebt met boze en soms zelfs agressieve familieleden vanwege vanuit het kabinet opgelegde veiligheidsmaatregelen? En hoe ga je om met collega's die totaal wat anders voor ogen hebben dan jij? Allemaal herkenbaar voor mij. En voor hen is het fijn om dan even met 'een oude rot in het vak', die ik immers inmiddels wel ben na 40 jaar in de zorg, te kunnen sparren.'

De trainees, de meeste twintigers en dertigers, hebben allemaal een andere achtergrond. Zoals een studie psychologie, bewegingswetenschappen, gezondheidszorg of hbo verpleegkunde. Wat ze gemeen hebben is affiniteit met de zorg en een aansprekend cv dat laat zien wat ze in hun mars hebben. Ze beschikken bovendien allemaal over de belangrijkste eigenschappen van een goede teamleider, namelijk een goede energie en drive, een positieve kijk, leergierigheid en vooral ook lef. Inmiddels zijn de meeste trainees klaar met hun opleiding en zijn ze aan de slag als zelfstandig teamleider op een woonzorglocatie van Kennemerhart.

'Mijn team is super enthousiast; ik heb het geluk dat ik mag samenwerken met hele lieve, zorgzame collega's die veel voor elkaar over hebben' - Paulien, teamleider A.G. Bodaan

Helma: 'Ik ben trots op dit project. Het is vanuit onze eigen organisatie tot stand gekomen en veel collega's werken er aan mee, van controller tot hr-adviseur en van keukenmedewerker tot helpende. Dat doen ze door hun specialistische kennis met de trainees te delen. En wat ik vooral ook leuk vind, is dat de 'gevestigde orde' van de al wat oudere teamleiders prima matcht met deze nieuwkomers. Over en weer wordt er van elkaar geleerd. De jongere trainees nemen nieuwe inzichten en een hoge mate van digitale vaardigheid mee, de oudere teamleiders hun kennis en ervaring. Samen vormen ze sterke koppels met complementaire eigenschappen.'